

Från Postens Kamratklubba Semesterhems första veckogäst — Eber Dahlbäck — ha vi fått mottaga följande skildring av premiärveckan.

... var vi färdiga för dagens första skidtur

— Hur vi hade det i Paradiset, undrar redaktörn.

— Vilken fråga! Paradisiskt förstås!

— Först som sist måste sägas, att Postens Kamratklubb verkligen är att lyckönska till förvärvet av detta förnämliga semesterställe.

— Om vi trivdes?

— Jo, var så säker!

Vi hade ju redan före jul planerat vistelsen där under skolornas vinterlov, och vi räknade bestämt med, att veckan 24/2—2/3 skulle erbjuda bästa tänkbara vinterväder söder om Norrland (läs Smålandsgränsen). Att vädret sedan under februari mera var likt det under april vanliga, gjorde oss onekligen en smula betänksamma, och vi hade faktiskt så smått inställt oss på att få tillbringa denna vecka halvt om halvt som sommar — eller åtminstone som vårsemester, men så dagarna före den 24:e kom Kung Bore på bättre tankar. Han tyckte väl att även skåneborna skulle få en chans att vintersporta denna eljest gröna vinter och så ordnade han med både snö och is, vilket passade oss utmärkt. Tack vare att snön kom före kylan, fick vi både fint skidföre och en alldeles utomordentlig blankis.

— Hur vi tillbringade dagarna?

— Ja, några fritidsproblem existerade sannerligen inte! För att ta' normaldagsprogrammet, så brukade det börja med att jag hoppade ur sovsäcken vid 6-tiden och ordnade till en härlig sprakande brasa i den öppna spisen. När sedan den sköna värmen började sprida sig i stugan och solen tittade fram bakom tallarna, så hjälptes vi åt att ordna frukost, bestående av jättestora Brunkelstorpssägg och sill plus morgonkaffe bryggt på snövattnen. Varje kväll satte vi nämligen in ett par spannar snö för smältning och detta använde vi sen till matlagning. Har redaktörn verkligen aldrig druckit kaffe bryggt på snövattnen? I sanning en stor förlust för det är verkligen njutbart! Vid halv 9-tiden var vi färdiga för dagens första skidtur i den härliga skidterrängen. Vilken känsla att glida fram mellan jättehöga tallar med grenarna nedtyngda av snö i vilken solen slår blåvita blixtar och över allsammans en illblå himmel! Ibland tog vi en

sväng om Brunkelstorp och passade då på att inhandla dagens behov av ägg och mjölk hos lantbrukare Nilsson. Vilka jätteägg! Och vilken underbar mjölk — rena grädden jämfört med den "vattenskadade" vi är vana vid från sta'n! Svårigheten att hemma få grabbarna att dricka tillräckligt med mjölk existerade i varje fall inte här.

Väl hemkomna efter skidturen var det bara att hoppa i "rören" och tillbringa några härliga timmar på isen. Tänk att bara ett 50-tal meter från stugan ha den bästa tänkbara skridskola! Och ingen ransonering på kvadratmetrarna heller. Det var bara att sträcka ut. Och så härligt februari-solen slösade med sina varma, livgivande strålar. Faktiskt blev vi bra solbrända under denna vecka. Framåt 11-tiden brukade någon av oss kila upp till stugan och koka kaffe och bre smörgåsar, som sedan intogs nere på isen. Glass om det smakade!

Vi försökte oss också på isfiske, men resultatet blev tyvärr magert. Enligt Nilsson skulle sjön vara rik på fisk bl. a. gäddor, men dom var tydligen svårflörtade, för fast vi försökte med både pillkning och stående krokvar betade med sill så vägrade dom envist att nappa. Men bättre tur en annan gång.

nade krafter fick vi den till sist både stor och stillig. Där utkämpades sedan mängen het dust med snöbollar. Två man höll fästningen, medan två stormade och vilda stridsrop ekade över Åkeingesjöns is. Skönt att upptäcka att man har gosselynnnet kvar.

Då det började skymma, spände vi på oss skidorna för dagens andra och sista skidtur och ofta åkte vi då längst ut på udden och såg solen gå ned bakom talltopparna på andra sidan sjön.

— Hur vi tillbringade kvällarna?

— Tro nu inte att vi var så uttröttade av dagens friluftsliv att vi stupade i säng direkt. Nej då, nu gjorde vi det bekvämt åt oss framför brasan, pratade, löste kriss-kross, pysslade med sällskapsspel och sådant.

— Om vi läste dagstidningar?

— Nej, tro inte det bara. Det bästa med en sådan här semestervecka är just att man kan koppla av från allt: radio, telefon, dagspress och sist men inte minst viktigt, från allt vad post heter. En hel vecka i intimt samband med naturen, så gott som helt isolerade från yttervärlden, det är som balsam på jäktade storstadsnerver.

Innan det var tid för grabbarna att krypa i sina sovsäckar, plockade vi fram våra korvpinnar och laddade dem med korv, som vi sedan stekte över elden. Gott!!! Ibland tog vi istället en baconskiva. Vad härligt det doftade när fettets frälsande droppade ned på elden. Det hela avslutades med på liknande sätt stekta äpplen.

Sedan pojkarna somnat — i allmänhet 2 minuter efter det dom lagt sig satt min fru och jag ännu någon timme framför brasan, småpratade över en kopp härlig "snövattnensmocca" eller ett glas Kijafa (dansk körsbärsvin, som rekommenderas).

Efter en sådan dag sover man ovaggad, det garanteras.

— Om vi tänker komma tillbaka?

— Absolut! Risken är bara att det blir "bostadskö" när det mera allmänt går upp för klubbens medlemmar vilken klenod vi äger i denna stuga och vilka möjligheter till rekreation och avkoppling den erbjuder. Så låt oss alla satsa på fullt för att snarast möjligt kunna förverkliga klubbens (läs vårt) önskemål att bygga flera liknande stugor här uppe. Tomten är ju stor så att åtskilliga stugor ska kunna få plats utan att här ska behöva bli trångbott. Låt oss sätta som mål: En ny stuga under vart och ett av de närmaste 5 åren.

Kampen om de tre bästa historia. Sto raskande be Ohlsson, so ryckte ifrån och lika såll De två förs som yrkesff 3000 lotter menal preat naturligtvis vill lotterike ligt tack för försäljare på några retur lotter i re: andra försäl en del lant söderslätt o 1905 lotter, löv med 300 Carlsson, Al och Teddy C bästa gjorde

1. Sven H
2. Bengt
3. R. Ran
4. Ebbe H
5. Nils Y.
6. Curt S
7. Emil A
8. Ragnar
9. Georg
10. J. Josef

Toppför